REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURÎ de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lessner Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. în Budapesta: la A. V. Goldberger. Ekstein Bernat. Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seriă garmond pe o colónă 10 banî pentru o publicare. — Publicărî mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seriă 20 banî.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunî 12 cor., pe trei lunî 6 cor.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francî, pe șése lunî 20 fr., pe trei lunî 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francî.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare. Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunî 10 cor., pe trei lunî 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunî 12 c., pe trei lunî 6 corone. — Un esemplar 10 banî. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 206. Brașov, Vinerî 20 Septemvrie (3 Octomvrie). 1902.

Numai datorii orî și drepturî?

Este bătĕtor la ochî, că orî, de câte-orî e vorba despre raporturile dintre Maghiarî și celelalte naționalitățî. se accentuéză din partea celor dintâi tot numai *datoriile* acestor din urmă către stat, patrie etc. nicî odată însĕ și *drepturile* lor. S'ar pare, că în „fericita“ Ungarie, cetățenii au numai îndatorirî nu și drepturî.

Și 'n adevĕr se póte afirma în deosebî în ce privesce viéța națională și politică, că naționalităților li-se impun numai îndatorirî, pe când drepturile și folósele le reclamă numai elementul dominant maghiar. De aicî vine că de mult nemaghiarii sunt clasațî între *cetățenii de a doua mână*.

Tóte aceste nu sunt nouĕ și sunt într'atâta adevĕrate, încât astădĭ politicianii maghiarî și ḑiarele lor șî-au pierdut cu totul conceptul de drept în relațiunile lor cu concetățenii de altă limbă. Ei vorbind astădĭ despre cestiunea naționalităților sunt departe de a-o mai privi ca o cestiune ce trebue sĕ fie resolvată pe temeiul de drepturî și datorii reciproce.

Maghiarii, indiferent décă sunt la putere orî nu, consideră adĭ fatalmente cestiunea gravă a naționalităților așa cum ar considera de esemplu o epidemie séu un alt rĕu, care primejduesce țéra.

De aicî urméză, că cei dela putere nicî pe departe nu se gândesc la resolvarea problemei prin echitate și dreptate, ci se gândesc numai și numai a delătura o stare de lucrurî, ce stă în cale nisuințelor și planurilor lor de adĭ, îi supĕră și-i nelinișteșce, fiind-că n'au gândurî bune.

In modul acesta se esplică și agitația pusă la cale printre Maghiarî pentru desființarea legei naționalităților. Fiind-că șovinismul dominant a părăsit de mult cu desĕvêrșire chiar și principiul elementar al echității față cu popórele conlocuitóre, cei dela Sepsi-St.-Georgĭ și Pojun reclamă nimicirea acelei legĭ, cu care de odată s'a codificat și acest principiu.

In închipuirea și fanatismul lor orb contrarii legii naționalităților sunt de credință, că, décă le-ar succede sĕ facă a se cassa legea amintită, ei ar scăpa pentru totdéuna de îndatorirea de-a ține sémă cât de puțin și de esistența națiunilor nemaghiare; c'un cuvênt cred c'ar scăpa de cestiunea naționalităților.

Credință și speranță desértă!

Nu legile ungurescî au dat viéță diferitelor neamurî ce locuesc și compun acest stat, și prin urmare nicî nu li-o pot lua. E ridicul a presupune numai, că prin cassarea articolului 44 dela 1868 — căcî modificarea propusă este identică cu cassarea — s'ar puté escamota pentru totdéuna drepturile, ce le au aceste popóre față cu statul.

E vorba dér și de drepturî, nu numai de obligațiunî față cu statul, de unde urméză cu necesitate absolută, că Maghiarii vechî și noi, ce sunt la putere, vor fi constrînșî mai curênd séu mai târḑiu sĕ facă concesiunî însemnate pentru a da o soluțiune cât de favorabilă acelei cestiunî, pe care nu o vor puté încunjura și cu atât mai puțin delătura.

Am citat în revista trecută ceea ce a ḑis Mocsary despre confusia ce domnesce între Ungurî asupra relațiunilor cu naționalitățile și a politicei ce au s'o ducă în astă privință. Astădĭ vom adauge ceea ce a scris acest distins bărbat politic despre însășî problema ce li-se impune Maghiarilor.

Dovedind cât de mult îngreunéză acele relațiunî șubrede și încurcate mersul corabiei statului și că, prin urmare, trebue sĕ se facă ceva serios ca sĕ se evite periculele, Mocsary ḑice:

„Cestiunea este, cum vom cumpĕni importanța situației create de relațiunile naționalităților, cum vom cumpĕni natura primejdiósă a acestei situațiunî, carî sunt mijlócele prin carî credem a puté delătura pericolele, și carî *sacrificiile, ce trebue să fim gata a le aduce* pentru asigurarea acestor mijlóce?“

E esplicabil că înțeleptul politician ungur, care, durere, nu șî-a aflat încă soț între conaționalii sĕi în viéță, vorbesce de sacrificii, unde se tratéză în realitate de-o elementară datorie ce o au Maghiarii dela putere către naționalitățî.

Dér scim că ocârmuitorilor le place așa de mult a se identifica cu statul. Ei bine atuncî vom ḑice, că statul are către popórele sale nemaghiare marî îndatorirî, ce trebue sĕ și-le împlinéscă tocmai așa cum aceste popóre îșî împlinesc îndatoririle lor către el.

Cu alte cuvinte față cu statul naționalitățile n'au numai datorii, ci au *și drepturî*. Așa cel puțin trebue sĕ se înțelégă viața constituțională. Prin aceea că adversarii vorbesc numai de datoriile și nu vor sĕ scie și de drepturile naționalităților, ei nu fac decât a adeveri, că pentru aceste din urmă constituționalismul este numai o ficțiune și de fapt nu esistă.

De-ar cumpĕni bine cei ce stau adĭ sus și au puterea în mână situațiunea de față și pericolele ei, ar fi ușor a le preîntîmpina pe aceste de cu vreme, dér cum merg adĭ lucrurile unde mai póte fi vorba de-o cumpĕnire precaută și înțeléptă?

Pactul. Din *Viena* se anunță cu privire la tratările asupra pactului, care urméză aprópe de o sĕptĕmână:

„Adĭ (30 Sept.) înainte de amiadĭ s'au urmat consfătuirile la palat, presidând Majestatea Sa. Au participat la consfătuire miniștri președințî și miniștri de finanțe. Cu tóte că conferența a durat timp de aprópe 3 óre, totușî *n'a succes înlăturarea greutăților*. Au rĕmas încă *divergențe fórte însemnate* de aplanat și *persistă încă pericolul, ca întréga operă a pactului sĕ fie zădărnicită*. Cei doi miniștri-președințî se vor presenta și mâne (1 Oct.) la Majestatea sa, ca sĕ tracteze sub presidenția monarchului. Tratările vor continua și Joi.“

Din telegrama acésta publicată de foile budapestane reiese, că pactul nu e nicî-decât asigurat și că probabil nicî de rêndul acesta nu va succede o deplină înțelegere între guvernele din Viena și Budapesta.

Alianță rutenă. In *Lemberg*, capitala Galiției, se vor întruni 2400 Ruteno-Polonî culțî, ca sĕ se sfătuéscă asupra stării deplorabile a poporului lor și sĕ discute asupra mijlócelor de ameliorare a sorții Rutenilor din Galiția. Vor puté participa la adunare inteligența majorenă, ascultătorii de universitate, ba chiar și studenții din clasele 7 și 8 gimnasiale. In adunarea acésta voesc sĕ pună basele *alianței rutene*. Spre scopul acesta s'a constituit un comitet de acțiune din 50 membri, carî au învitat la adunare și pe *Rutenii din Ungaria*. Imprejurarea acésta dă de gândit șoviniștilor de la pressa maghiară și încep deja de pe acum sĕ teroriseze pe „Rusniacî“ a nu se presenta nicî unul la congresul din Lemberg, căcî dór s'a îngrijit guvernul unguresc de îmbunătățirea sorții Rutenilor din Ungaria.

Petiții la dietă. In restimpul lungei vacanțe parlamentare s'au adresat dietei numeróse petițiunî, anume:

Modificarea legii naționalităților o cer comitatele: Borșod, Pojun și Arad și orașele Baja și Hodmezö-Vásárhely. — *Inarticularea în lege a meritelor lui Kossuth* și ștergerea legilor difamante pentru Ra-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Nopți senine.

De F. M. Dostojewskij.

(6) — Fine. —

„Nu plânge, nu vréu sĕ plângî! Vino, póte îțî voiŭ spune ceva. El m'a părăsit, ér eu — nu vréu sĕ te amăgesc — tot îl iubesc încă... iubirea însĕ va trece, trebue sĕ trécă...“

Ea îșî aplecă capul pe umĕrul meu și plângea cu amar. Eu încercai a o consola, ea însĕ plângea mereu. A durat mult timp, până s'a liniștit.

„L'am iubit“, ḑicea ea, „și jur pe Dumneḑeu, că nu i-am fost necredinciósă nicî odată, nicî măcar pe o clipită. El m'a părăsit, m'a batjocurit—sĕ fie sănĕtos! Décă simțî, cu tóte că eu iubesc pe necredinciosul, séu cel puțin l'am iubit... décă simțî, că amorul d-tale este așa de mare, pentru ca sĕ pótă scóte din inima mea chipul lui.., și décă mĕ vei iubi în totdéuna, cum mĕ iubescî acuma, atuncî îțî jur, că îțî voiŭ fi recunoscĕtóre.... și că iubirea mea va fi vrednică de iubirea d-tale!“

„Nasstenca!“ esclamaiŭ eu suspinând.

Și nu sciam, ce facem. Plângeam, rîdeam, vorbiam o miie de cuvinte incoherente și fără sens; aci mergeam pe trotoar în sus și în jos, aci ne opriam, aci treceam la cheiŭ — ca nisce copii.

„Eu sunt singur, Nasstenca“, începui eu mai departe, „sunt sĕrac, n'am decât venitul de douĕ-spre-ḑece sute de ruble, asta însĕ nu face nimica....“

„Se înțelege, că nu face nimica, și bunica îșî are și ea pensia sa... vom lua pe bunica la noi“.

„De sigur vom lua pe bueica la noi“.

„Mâne te mutî și d-ta la noi“.

„Cum? — La voi? Bine, sunt gata“.

„Vei fi chiriașul nostru; odăița e tocmai gólă. Unde locuescî acuma?“

„Lângă podul *** în casa Barannikow“.

„Casa acea mare?“

„Da, casa acea mare“.

„O cunosc, e o casă bună. Dér ai s'o părăsescî și sĕ vii la noi“.

„Mâne, Nasstenca, mâne“.

„Acuma însĕ, trebue sĕ mĕ duc acasă, e târdiu“, dise în fine Nasstenca.

Și am mers.

„Uite la ceriŭ, Nasstenca. Mâne vom avé o ḑi frumósă. Cât e de albastru ceriul! Cât e de frumósă luna! Vedî, cum o acopere acum acel nor...“

Nasstenca însĕ, în loc sĕ se uite la lună, se opri de-odată, se apropià mai tare de mine. Mâna ei tremura în mâna mea. Mĕ uitaiŭ mirat la dênsa... ea se apropià și mai tare de mine.

In acest moment trecù pe lângă noi un tînĕr — ne fixà pe amêndoi, se opri și apoi mai făcù câțî-va pașî. Mi-se strînse inima.

„Nasstenca!“ disei eu încet. „Cine-i acesta, Nasstenca?

„Acesta-i el“, rĕspunse ea suspinând. Eu abia mĕ țineam pe picióre.

„Nasstenca! Nasstenca!“ ḑise atuncî tînĕrul și se apropià de noi.

„Dumneḑeule! Ce voce! Cum tresări Nasstenca și cum alergà spre dênsul! Eu rĕmasei ca țintuit locului și mĕ uitai aiurat la dênșii. După ce și-au dat mâna și s'au îmbrățișat, se desfăcù din brațele lui și veni repede spre mine, mé îmbrățișà și îmî depuse o sărutare fierbinte pe buze Făra sĕ mai ḑică un cuvênt, érășî se întórse la el, îl apucà de mânî și merseră împreună.

Mĕ uitai îndelungat după dênșii.... până au dispărut dinaintea mea.

Diminéța.

Nopțile mele s'au sfîrșit cu diminéța. In ferestrile mele băteau picăturî de plóie. Afară era sombru, în odaie întunerec. Capul mĕ durea, aveam ferbințelî.

„O scrisóre pentru tine“ ḑise Matronja.

„O scrisóre? De la cine?“ și sării în sus.

„Nu sciu, vedî, póte stă scris întrînsa de la cine este.“

Desfăcuiŭ scrisórea. Era de la dênsa.

„Értă-mĕ, értă-mĕ! scriea Nasstenca. In genunchi te rog, sĕ mĕ erțî. M'am amăgit pe mine și te-am amăgit și pe d-ta. A fost un vis! Nu mĕ învinovățî, căcî nu m'am schimbat întru nimica față cu d-ta. Am dis, că te voiŭ iubi și te iubesc și acuma. Te-am supĕrat; când iubescî însĕ, nu te gândescî mult la supĕrare, — și d-ta mĕ iubescî. Iți mulțumesc

koczy-Bércsenyi o cer 23 orașe. — *Desființarea arunculul* de 30 fil. pentru *fondul de pensiune al învețătorilor* o cer 12 comitate. — *Reforma legii electorale* o cer 6 comitate și 5 orașe. — *Terilor vamal independent* cer 8 comitate și 1 oraș. — *Relaxarea dărei* pentru pagubele causate prin inundări și grindină o cer 9 comitate și 2 orașe — *Repausul dominical* al funcționarilor îl cer 4 comitate și 2 orașe.

Apelul generalilor burî.

Generalii burî au publicat în „*Jurnalul oficial*“ din Haga un apel către tóte popórele, în care espun situația deplorabilă a Burilor și a familiilor lor ruinate de resboiu și cer ca sĕ vină în ajutorul lor cu banĭ.

Ĕtă părțĭ din textul acestui document:

„Nu s'a uitat încă chipul în care Burii, după o luptă grozavă de peste doi anĭ și jumĕtate, au fost în sfirșit siliţĭ sĕ priméscă, prin intermediul delegaților de la Vereeniging, termenii păcei, care le-a fost supusă de guvernul regelui Eduard VII. In același timp acești delegațĭ ne-au însărcinat sĕ ne ducem în Englitera pentru a face, în primul loc, apel la noul guvern, spre a mai ușura ruina, ce domnesce în nouĕle colonii. Décă nu vom reuși, vom face apel la umanitatea lumei civilisate, pentru a obține contribuțiunĭ caritabile. Fiind-că până acum n'am reușit sĕ obținem de la guvernul engles ajutóre mai marĭ pentru poporul nostru și lipsa fiind de nedescris, nu ne rĕmâne, decât sĕ ne adresăm popórelor Europei și Americei.

„In timpul dilelor critice pe carĭ le-am trecut, ne-a fost plăcut tuturor sĕ primim continuu dovedĭ de simpatie din tóte părțile. Ajutórele, atât pecuniare, cât și de altă natură, venite din tóte părțile globului pentru femeile și copiiĭ din câmpurile de concentrare, au contribuit fórte mult sĕ ușureze sórta acestor nenorociţĭ, și cu acest prilej, adresăm căldurose mulțumirĭ tuturor acelora, carĭ ne-au ajutat în mod așa de caritabil. Micul popor bur nu va uita nicĭ-odată ajutórele primite în ceasurĭ de restriște.

„Poporul celor două republice era gata sĕ sacrifice totul pentru independența sa. Acum că lupta e terminată, poporul este cu totul ruinat. Cu tóte că n'am avut ocasia sĕ cercetăm esact distrugerea comisă, avem convingerea, basată pe esperiența nóstră personală, că cel puțin 30,000 de case, de ferme, și tot atâtea sate au fost inceediate și distruse de Englesĭ în timpul rĕsboiului. Locuințele nóstre cu tot ce era într'însele, au fost arse séu distruse, tóte utensilele agricole nimicite, morile distruse, orĭ-ce animal viețuitor luat séu ucis! Nimic nu ne-a mai rĕmas. Țéra e devastată. Rĕsboiul a făcut numĕróse victime și pretutindenĭ rĕsună plânsetele orfanilor și a vĕduvelor. Afară de asta, mai sunt absolut de trebuință marĭ resurse necesare educațiunei copiilor Burilor. In marea nóstră miserie facem apel la tóte popórele sĕ ajute, prin contribuțiunĭ caritabile, pe vĕduve, pe orfanĭ, pe invaliḑĭ și pe alțĭ nevoiașĭ, precum și pentru întemeiarea unui învĕțămênt îndestulător copiilor noștri.

„Facem alusiune la consecințele teribile ale rĕsboiului pentru a aduce la cunoscința tuturor marile nóstre lipsurĭ și nicĭ decum pentru a ațița din nou spiritele. Acum sabia se odihnesce în técă, dér miseria va fi imensă, mai cu sémă în timpul unei lungĭ iernĭ. Pierderile causate de rĕsboiu sunt indescriptibile, și micile ajutóre pe carĭ Englitera le va da după termenii supunerei, chiar de ar fi de ḑece orĭ mai marĭ, tot ar fi absolut neîndestulătóre chiar pentru a acoperi pierderile causate de rĕsboiu. Tóte contribuțiunile vor fi vĕrsate la un fond, care va fi numit „Fond general de ajutor pentru Burĭ“.

Acest apel este semnat de generalii Ludovic *Botha*, Cristian R. *Dewett*, Iohan Hercules *Delarey*.

Studenții italienĭ în România.

După cum se scie, imediat după terminarea congresului internațional studențesc din Veneția, peste 100 de studențĭ italienĭ vor visita România.

La graniță va ieși întru întîmpinarea óspeților, comitetul de recepție compus din d-nii Remus Iliescu, Jean Demetrescu, Vasile Vîlsănescu și alțĭ studențĭ românĭ.

La tóte stațiile de la Predeal până la Sinaia, studenții italienĭ vor fi salutațĭ de primarii comunelor vecine și învĕțătorii cu elevii lor îmbrăcațĭ în haine de sĕrbătóre. Gările vor fi decorate și pavoazate cu steagurĭ române și italiene.

La Sinaia se va face prima haltă, pentru-ca studenții italienĭ sĕ visiteze încântătórele posiții din acéstă localitate, mănăstirea Sinaia și Castelul Peleș. Primăria comunei Sinaia s'a oferit a da un banchet óspeților. După masă, comisiunea de recepție și cu studenții italienĭ vor porni imediat spre Bucurescĭ.

Pe drum se va face aceeașĭ primire ca și între Predeal-Sinaia, ér la Ploescĭ, după primirea oficială, se va oferi o mică gustare.

Trenul, care va duce pe studenții italienĭ, va sosi în Bucurescĭ séra. La gară ei vor fi întîmpinațĭ de toțĭ studenții universitarĭ și de societățile particulare. La coborîrea din vagóne, mai multe musicĭ vor intona „Imnul național italian“ și „Deșteptă-te Române“. De la gară óspeții vor fi conduşĭ direct la sediul Uniunei, unde vor depune stégul lor și unde li-se va oferi aperitivul.

Stradile vor fi iluminate și pavoasate cu stégurĭ române și italiene.

In Bucurescĭ studenții italienĭ vor sta cincĭ ḑile, în care timp li-se va da banchete la „Liga Culturală“, la Uniunea studenților și la d-nii Sava Șomănescu, Virgil Popescu și Luigi Cazzavilan.

C. F. R. au oferit pentru studenții italienĭ și pentru membrii comitetului de recepție, bilete gratuite pe căile ferate, pentru a-se pută face escursiunĭ la Curtea-de-Argeș, Brăila, Constanța și Tîrgoviște, unde studenții italienĭ vor fi conduşĭ, ca sĕ asiste la marea revistă militară, care va încheia manevrele regale.

O voce evreéscă

despre aniversarea lui Kossuth.

Scieam până acuma, că cei mai violențĭ propovĕduitorĭ ai ideilor lui Kossuth, se află în rêndurile Evreilor. Cum-că acéstă atitudine, observată de evreime timp de atâtea decenii, a fost numai o simulație, despre acésta ne dă cele mai frapante dovedĭ organul național evreesc din Viena („Jüdisches Volksblatt“), care în numĕrul sĕu de la 26 Septemvrie publică o scrisóre din Ungaria despre aniversarea lui Kossuth, din care scrisóre facem și noi câte-va excerpte:

„Meritele lui Kossuth — ḑice corespondentul fóiei evreescĭ — pentru „reformarea“ Ungariei, au fost scóse în relief până la saturație de către foile maghiare de tóte culorile. Presupunênd însĕ, că Kossuth a fost în adevĕr bărbatul, care a luptat pentru egalitatea *tuturor* ómenilor, chiar și a *Nemaghiarilor*, presupunênd, că sentimentalismul eșit la ivélă cu ocasiunea sĕrbărilor este veritabil, de unde vine, că *nicăirĭ pe lume*, unde esistă măcar începuturĭ rudimentare de constituționalism, *nu se face atâta abus de drepturile asigurate pe hârtie a tuturor naționalităților, ca tocmai în Ungaria?*

„De-altminterĭ este cu desĕvîrșire în acord cu usanțele tradiționale din Ungaria, că pentru aniversarea, ce s'a celebrat a „marelui erou al libertății“, s'a ales o introducție, proprie de a intimida pe de-o parte elementele naționaliste ale Ungariei pe timpul, până ce își va face mendrele șovinismul maghiar, ér pe de altă parte de a confirma în strĕinătate părerea de mult acreditată, că *iubirea de libertate* și *liberalismul*, în Ungaria n'are decât înțelesul, ca Maghiarii sĕ țină pentru sine libertatea;.. . ér liberalismul se manifestă cel mult în liberalitatea cu care se fabrică mĕsurile pentru înăbușirea artificială a orĭ-cărei conscienţe nemaghiare. Noi suntem de sigur liberĭ de bănuiala, de a fi parțialĭ în favorul pangermanilor *Cramer* și *Korn*; noi combatem șovinismul pangerman tot așa, precum combatem pe cel maghiar. Dér acestora li-s'a făcut o nedreptate strigătóre la ceriu, li-s'a răpit dreptul lor natural ce-l au la libertatea cuvêntului și a pressei, și Maghiarii, carĭ nu se dau înderĕt, de a-șĭ esecuta programul lor de maghiarisare, de sigur nu sunt îndreptățițĭ de a prigoni pe nisce cetățenĭ ungarĭ, pentru-că se apĕră cu tóte mijlócele, ce le stau la disposiție, contra suprimării individualității lor naționale. Și și mai puțin sunt îndreptățițĭ, sĕ o facă acésta în numele liberalismului, ca introducere la aniversarea lui Kossuth.“

*

Corespondentul fóiei evreescĭ dă în sfîrșit conaționalilor sĕi sfatul, sĕ nu mai facă pe avant-garda campaniei nebune de maghiarisare, prin care se fac odiosĭ înaintea naționalităților, ci sĕ trăiéscă în pace cu toțĭ și sĕ-șĭ întrebuințeze forțele spre desvoltarea jidovismului pe base naționale (!)

SCIRILE DILEI.

19 Septemvrie. v.

Inaugurarea anului școlar la seminarul „Andreian“. Dumineca trecută, fiind patronul seminarului „Andreian“ din Sibiiu (Nichita Romanul), s'a făcut înaugurarea anului școlar 1902—1903 la institutul teologic-pedagogic. După serviciul divin, elevii s'au întrunit în sala cea mare a seminarului, unde scurt după aceea a sosit și I. P. S. Sa metropolitul, însoțit de prea-cuvioșia Sa archimandritul-vicariu Dr. Il. *Pușcariu* și d-l ases. cons. M. *Voileanu*. La acéstă serbare, după cum vedem din „T. R.“, au participat și dd. Dr. At. *Marienescu*, jude de tablă în pensiune, Alexe *Onițiu*, jude de tribunal în pensiune și Ioan *Papiu*, protopresbiterul Sibiiului. Directorul seminarului d-l Dr. Eusebiu R. *Roșca* a rostit cu acéstă ocasiune un discurs inaugural, după care a luat cuvêntul I. P. S. Sa metropolitul *Mețianu* dând elevilor sfaturĭ frumóse.

Alt „agitator“ osîndit. La 24 Septemvrie n. s'a ținut pertractarea finală în procesul de pressă intentat, pentru „agitație“, contra ḑiarului Bunievaților „*Neven*“. Pertractarea s'a ținut înaintea curții cu jurați din Seghedin. Articolul încriminat e intitulat „*Cestiunea naționalităților în parlament*“ și a fost publicat la 1 Martie în „Neven“. In articol se ḑice, că guvernul maghiar suprimă drepturile naționalităților garantate în art. de lege 44 de la 1868. Șoviniștii și funcționarii jignesc naționalitățile nemaghiare încălcându-le limba maternă. Ca esemplu aduce comuna curat slavă Baciun cu 4000 suflete, unde în șcólă nu e nicĭ urmă de limba maternă, căcĭ tóte obiectele se predau în limba maghiară, până și sf. liturghie, ér în biserică cuvêntul lui Dumneḑeu e predicat în limba maghiară. *Cincĭ-ḑecĭ de mii* de Bunievațĭ n'au șcólă și catechisarea copiilor lor se face în limbă strĕină etc. Pentru acest nevinovat articol autorul Pavel *Baciu* a fost condamnat la *6 lunĭ închisóre de stat* și *200 coróne amendă*. La pertractare au asistat fórte mulțĭ Sêrbĭ.

Esamen de maturitate. In ḑiua de 17/30 Septemvrie s'a ținut la școla comercială din Brașov esamenul de maturitate supletor și de corigență sub președinta d-lui protopop V. *Voina*, asistat de d-nii Nic. *Putnoky* și Iacob *Fekete*, ca delegațĭ ai guvernului. Resultatul a fost următorul: Ioan *Petra*, matur cu nota bine, ér Nic. *Frâncu*, Vas. *Lacea*, Alexe *Manea*, Nic. *Popica*, Virgil *Popovici*, Ioan *Ghișa* și Octavian *Neguț* maturĭ.

Regele României va pleca din Sinaia la 25 Septemvrie v., pentru a merge la Tĕrgoviște și de acolo pe câmpul de manevre.

Invĕțătorii românĭ din diecesa Caransebeșului s'au întrunit Dumineca și Lunĭ în *Recița-montană*, unde s'a ținut adunarea Reuniunei lor. Au participat aprópe 200 învĕțătorĭ și mulțĭ óspețĭ, amicĭ ai școlei. In adunare a domnit armonie și însuflețire. Din prilegiul acesta s'a serbat și jubileul de 25 de anĭ de când d-l Ioan Marcu a fost ales secretar general al Reuniunei. Dumineca séra s'a dat un concert, apoi bal, la care a participat lume multă. Ședințele adunării au fost presidate de d-l Traian Linta.

Sultanul și escadra română. Ḑiarul „*Temps*“ publică o telegramă, în care se confirmă scirea, că Sultanul a ordonat sĕ se facă *cea mai bună primire escadrei române*, care va visita porturile turcescĭ.

Episcopul conte Majlath în visitațiune canonică. Corespondentul nostru din părțile Becleanului, comit. Solnoc-Dobâca, ne trimite o lungă corespondență pe care din lipsă de spațiu nu o putem publica și în care se descrie primirea solemnă, ce i-s'a făcut episcopului rom. catolic Majlath, cu ocasiunea visitațiunei sale în acele părțĭ. Episcopul Majlath a interprins o visitațiune obositóre mergênd întâi cu trenul de la Clușiu pe Valea Someșului până la Baia-mare, de unde a mers apoi cu trăsura pe la Cavnic, Lăpușul-unguresc, Beclean, Năsĕud. Pretutindenea a fost întîmpinat cu mare însuflețire de tóte confesiunile, afară de reformațĭ, carĭ au observat o atitudine reservată. Din rêndurile corespondentului transpiră durerea adêncă, ce o simte asupra tristei împrejurărĭ, că la noi Românii nu se fac asemenea visitațiunĭ canonice prin care sĕ se întăréscă poporul în credință și sĕ se mângâie.

---

da, îțĭ mulțumesc pentru iubirea, ce mi-ai arătat și care m'a făcut fericită, ca un vis frumos, de care îțĭ aducĭ aminte încă mult timp după-ce te-ai deșteptat. Décă mĕ vei ierta, atuncĭ amintirea d-tale se va cristalisa în sufletul meu prin sentimentul unei vecĭnice recunoscințe. Inima mea este statornică, ea s'a întors erĭ la acela, căruia îi aparține a. Ér d-ta vei veni la noi, vei rĕmâné vecĭnic amicul meu, fratele meu, îmĭ vei întinde mâna... nu e așa? M'ai ertat... nu-i așa? Mĕ iubescĭ, ca mai 'nainte? Sĕptĕmâna viitóre ne cunun ăm. El s'a întors la mine cu vechea iubire și nu mĕ uitase nicĭ un moment. D-ta îl vei iubi de asemenea... nu-i așa? Értă-mĕ, iubesce-mĕ și te gândesce la

Nasstenca.“

Am cetit și recetit scrisórea și ochii mi-se umplură de lacrĕmĭ.

„Dragul meu“ ḑise Matronja.

„Ce-i, babă?“

„Am strîns toțĭ paiangenii. Acum poțĭ sĕ te însorĭ, sĕ invițĭ óspețĭ, décă vreĭ chiar astăḑi...“

Eu mĕ uitam la Matronja. Era voinică și nu era încă așa bĕtrână. Nu sciu de ce însĕ privirea îi era stinsă și fața plină de sbîrcelĭ. Și mi-se mai părea, că și odaia mea încă a îmbĕtrânit, ca și baba, pĕreții, podelele tóte erau așa de veștede. Și se adunaseră încă și mai mulțĭ paiangenĭ pe la colțurĭ. Aruncaiu o privire pe feréstră. Și casa din fața încă începuse a-se ruina, tencuiéla a început a-se desface de pe păreţĭ și acoperișul era obdus cu mușchiu.

O radă de sóre, ce străbătu un moment printre norĭ și se ascunse érășĭ. Se făcu din nou întunerec... Póte tocmai viitorul meu întunecat îmĭ defiléză pe dinaintea ochilor... Mĕ vĕd pe mine însu-mĭ, după mulțĭ, mulțĭ anĭ, îmbĕtrânit, în aceeașĭ odaie, cu bĕtrâna Matronja, care nu s'a făcut de loc mai înțeleptă în acest timp îndelungat...

Dér nu-mĭ voiu aduce aminte de supĕrarea, ce mi-ai făcut, Nasstenca! Nicĭ-odată nu-țĭ voiu face reproșurĭ, nicĭ-odată nu-țĭ voiu întuneca fericirea... Sĕ-țĭ fie ceriul vecĭnic senin! Sĕ fii binecuvêntată pentru acel moment de fericire, pe care l'ai dat unei inimĭ isolate și recunoscĕtóre!

Dumneḑeul meu! Un moment de fericire! Nu póte óre sĕ fie de ajuns pentru o viĕță întrégă?...

Trad. de O....

Protestul lui Artur Korn. Redactorul de la „Gr. K. Ztg.“ Artur Korn, espulsat din Chichinda, unde era editor de diar, a trimis diarelor germane un protest, din care luăm și noi următórele:

„Décă pe mine, în mod ilegal, mĕ espulséză dintr'o localitate, unde după textul legii îmi am domiciliul, unde am post și întreprindere, nu se póte aștepta de la mine, sĕ mĕ predau și sĕ întru în închisóre de bună voie. Deórece noi Germanii avem întotdéuna cel mai mare respect față cu legea, chiar și când scim, că aceea nu se aplică față cu noi cu dreptate, nu m'ași fi sustras pedepselor dictate contra mea, îndată ce acelea ar fi ajuns la valóre de drept. Astădi aflu acésta de prisos; prin acéstă n'ași folosi nimic poporului meu șvăbesc și las în sarcina autorităților, sĕ mĕ găséscă ele. Póte vor avé cu mine mai mult noroc decât cu Kecskeméti. Budapesta 29 Sept. 1902 ss. Artur *Korn*.

Inmormêntarea lui Zola se va face fără preot. Naționaliștii pregătesc demonstrațiunĭ ostile. Mai mulțĭ deputațĭ au propus înmormêntarea națională. Consiliul de miniștri încă n'a luat decisiune în chestiunea acésta. Diarul jidovesc „*Aurore*“ cere ca Zola sĕ fie înmormêntat în Panteon.

Numirĭ în justiție. In Șercaia a fost numit judecător Bogdan *Gașpar*, fost subjude în T.-Mureșului, ér subjudele Dr. Andrei *Konczwald* din Hajdu-Nánás a fost numit judecător la tribunalul din Brașov.

Generalul André, ministru de rĕsboiŭ frances, inaugurând monumentul ridicat în memoria soldaților morțĭ în rĕsboiul din 1870, la Aix en Othe, a dis, în discursul ce a rostit cu acéstă ocasiune, că Franța dispune astădi de o armată, care la trebuință va arăta că este animată tot cu atâta curagiu, ca și înaintașii eĭ, și care mai bine preparată, va merge înainte și va asigura victoria drapelului sĕu.

Serbările de la Șipca. Capela rusésca ridicată la întrarea faimosului pas, este fórte frumósă. Au asistat la acéstă ceremonie numai autoritățile militare bulgăresci și rusesci, precum și clerul. După sfințirea capelei, a urmat revista veteranilor din 1877. La prândul de gală dat în urmă, prințul Bulgariei a mulțumit Rusiei pentru ajutorul ce a dat Bulgariei. Marele duce a promis concursul Rusiei, căcĭ Bulgaria se desvoltă pe basa autonomiei. La marile manevre, o parte din bataliónele bulgăresci representau armata turcă sub Suleiman Pașa. Restul bataliónelor representau armata rusă și pe insurgenții bulgarĭ. Bulgarii spun, că armata de sud representând pe Turcĭ, ar fi făcut minunĭ de vitejie și că décă armata turcă s'ar fi purtat ca armata bulgărésca, ea n'ar fi fost de loc învinsă. Nu trebue înse uitat că într'un adevĕrat rĕsboiŭ lucrul se întêmplă cu totul altfel decât în timp de pace. La requiemul pentru cei căduțĭ în luptă, toțĭ generalii și prinții au îngenunchiat în locul luptei. Autoritățile militare rusescĭ au făcut elogii armatei bulgare. Din tóte orașele și satele Bulgariei, sosesc telegrame de felicitare de asemenea de la Bulgarii aflațĭ în orașele din Europa.

Pentru vîndĕtorii de tutun. Ministrul unguresc de finanțe a dat un nou ordin pentru vêndĕtorii de tutun. El dispune, ca tutungeriile și peste tot localurile unde se face vîndarea tutunului, sĕ fie deschise în Budapesta de la 7 óre dim. până la 9 óre séra, în orașele din provincie până la 8 óre, în alte localitățĭ până la 7 óre séra. Dumineca și în diua Sf. Stefan cei carĭ se ocupă esclusiv cu vinderea de tutun sunt obligațĭ a-șĭ ține prăvăliile deschise pe timpul pentru care au permisiune. Mai departe se dispune închiderea localurilor de vîndare: vîndĕtorilor catolicĭ în prima di a Pascilor, Rosaliilor și Crăciunului; vîndĕtorilor aug. ev. și unitarĭ în prima di a Pascilor, Rosaliilor, Crăciunului și în Vinerea mare; vîndĕtorilor de legea mosaică la anul lor nou (Roshaso) două dile și în diua de Jom-Kipur; vîndĕtorilor gr. or. românĭ și sêrbĭ în dilele prime a Pascilor, Rosaliilor și Crăciunului

Mórtea unui milionar. Lunĭ s'a făcut la Iașĭ înmormêntarea milionarului israelit *Daniel*, mort de bĕtrânețe. Inmormêntarea s'a făcut cu mare pompă, dându-se și onorurĭ militare de o companie de vênătorĭ, defunctul fiind decorat cu „Coróna României“. Toțĭ evreii din Iașĭ urmau carul funebru. La cimitir au luat cuvêntul d-nii doctor Lippe și rabinul Niemerover. Cu ocasiunea morții milionarului, d-nii Dimitrie Sturdza, președinte de consiliu, și Petre Carp fost prim ministru, au adresat telegrame de condolențe. Moștenirea lăsată de Daniel e de 18 milióne lei. Și tot se plâng jidovii, că le merge rĕu în România!

O petrecere cu dans se va aranja la 4 Octomvrie n. c. în *Năsĕud* în sala de gimnastică de la gimnasiu, din incidentul serbărei aniversare a înființărei gimnasiului. Inceputul la 8 óre séra. Prețul întrărei de persónă 1 cor. 60 fil. Venitul curat este destinat în favorul societății de ajutorare „Vasile Nascu“. Contribuirĭ și oferte marinimóse se primesc cu mulțămită și se vor publica în anuarul gimnasiului.

Jidovismul și pressa maghiară.

In Ungaria esistă astădi vr'o miie de diare și reviste. Dintre acestea numai 176 sunt în mânĭ creștine, tóte celelalte representă interese jidovescĭ, cu tóte că Ungaria are 18 milióne de locuitorĭ, din carĭ jidovĭ nu sunt nicĭ un milion. Acești jidovĭ înse representă viéța spirituală în Ungaria. Ei fac politică, economie națională, romane, drame, și alte producte literare. Ei redactéză până și o revistă *pentru femeile și fetele creștine* și cărțĭ de basme pentru copiiĭ creștini. Ei fac cărțĭ de istorie, precum și opere technice, de medicină, și chiar de istorie bisericéscă: totul pentru banĭ și profit.

In Budapesta apar 25 foi cotidiane. Din acestea numai două: „*Alkolmány*“ și „*Magyar Allam*“ sunt creștine; 9 au redactorĭ creștinĭ, nu apĕră înse interese creștinescĭ, ér 14 sunt cu desăvêrșire *jidovescĭ*.

Din 22 *foi sĕptĕmânale* politice, ce apar în Budapesta, 4 sunt creștine, 7 stau sub influență jidovéscă, 4 socialiste și 7 cu desĕvêrșire jidovescĭ. Intre cele 38 de foi sĕptĕmânale din Ungaria 4 sunt creștine, 19 jidovite și 15 cu desăvêrșire jidovescĭ. Din 17 reviste *pedagogice* 3 sunt creștine, 10 jidovite și 4 esclusiv în mânĭ jidovescĭ. Din cele 6 reviste pentru tinerime, numai 1 este creștinéscă, celelalte 5 sunt jidovescĭ. Din cele 15 foi umoristice din Budapesta, numai 1 este creștinéscă, 5 sunt jidovite, 9 sunt esclusiv în mânĭ jidovescĭ. Intre 32 de foi juridice de specialitate 9 sunt jidovescĭ, între 27 de medicină 12 jidovescĭ. Intre 149 foi, carĭ se ocupă esclusiv cu industrie, comerciu, finanțe etc. 68 sunt jidovescĭ. Tóte acestea publică novele, foiletóne, romane imorale și inserate murdare.

Isvórele principale ale acestor foi sunt cele 12 foi de corespondențe, ce apar în Budapesta și din carĭ 11 sunt jidovescĭ.

Un asemenea tablou, ca și pressa ne ofere și comerciul de cărțĭ. Dintre 40 institute de editură din Budapesta, 30 sunt jidovescĭ și jidovite. Intre 60 de librarĭ 40, și între 48 antiquarĭ 32 sunt Jidanĭ. Intre 137 proprietarĭ de tipografii 103 sunt jidovĭ; între 42 litografi 22 și între 124 legătorĭ de cărțĭ 61 jidovĭ.

Va sĕ dică populația creștină ungurésca este hrănită spiritualminte cu hrană jidovéscă.

Se și vĕd resultatele.

Cum a murit Zola.

Drept cea mai autentică versiune asupra morții lui Emile *Zola*, înregistrăm declarațiile soției sale cu privire la catastrofă. Ĕtă ce spuse ea Dr-lui *Deport*:

— Am sosit alaltăerĭ după amiadĭ din Medon. Ne-am fost decis, ca a doua di diminéța sĕ ne sculăm de timpuriu, căcĭ angajaserăm lucrătorĭ pentru a face reparaturile necesare în casă. Nu sunt încă în clar, că ce s'a întêmplat. Ne-am culcat împreună, bărbatul meu la stânga, eu la drépta. Nóptea mĕ deșteptaiŭ dintr'odată. Mi-se făcŭ rĕu și voiam sĕ trec în altă odaie. Abia mĭ-am pus piciorul jos și simt de-odată, că mĕ părăsesc puterile, și ameţesc. Cred că m'am deșteptat curênd așa că am putut sĕ mĕ târĕsc până în odaia vecină. După câte-va minute mi-se făcŭ mai bine și m'am reîntors la pat. Zola întorcêndu-mĭ spatele, dormia adênc. Gândeam că e pĕcat sĕ-l deștept. Pe cei doi cățĕlușĭ, carĭ îmĭ ocupară locul, i-am pus la picióre. De-odată mi-se năzări, că bărbatul meu e neliniștit, și i-am dis:

— Emil, îțĭ este rĕu?

— Nu, n'am nimica, rĕspunse el. Dér tu de ce nu dormĭ?

— Ar fi bine, continuaiŭ, sĕ chemăm servitorii.

— Nu, sĕ nu-i deranjăm.

— Mĕ tem, Emil, că-țĭ este rĕu, diseiŭ.

— O, nu! N'am nimica, rĕspunse el. Nu chema servitorii, căcĭ ne-ar gena, s'apoi ei tot n'ar puté sĕ ne ajute. Nu 'mĭ-e nimica, sĕ dormim mai departe.

— Cum vréi, amice.

Acestea mĭ-au fost ultimele cuvinte, ce i-le-am adresat. Mĕ sileam sĕ adorm și eu. Că ce s'a mai întêmplat apoi, nu sciu. Vĕd de-odată, că Emil se ridică repede din pat și apoi cade pe padiment. Ce s'a întêmplat? Iţĭ cauțĭ pantofiĭ? Voiam sĕ strig, voiam sĕ cer ajutor, dér eram incapabilă sĕ mĕ mișc. Aud, cum bărbatul meu horcăe, dér nu puté rosti nicĭ o vorbă. De aicĭ începênd nu-mĭ mai aduc aminte de nimic.

D-na Zola a întrebat apoi: Unde 'mĭ este bărbatul? Și el este aicĭ, orĭ dóră a murit? Spuneți-mĭ adevĕrul.

*

Nu s'a găsit până acum testamentul lui Zola. Se dice, că conform voinței lui, nu i-se va face înmormêntare bisericéscă.

Literatură.

A apărut:

„*Analise psichologice.* (Lecțiunĭ de psichologie pentru invĕțămêntul secundar), de Dr. *Iosif Blaga*. Brașov tipografia Ciurcu & Comp. 1902. Prețul *2 cor. 50 b.* séu *3 francĭ*. Un volum 8° mare. Ediţiune ajutorată de fondul „Coresi“.

D-l profesor Dr. *Blaga*, cunoscut din diferitele sale lucrărĭ de estetică și filosofie, a umplut o lacună simțită în învĕțămêntul secundar prin publicarea cărții sale. Comisiunea însărcinată din partea conferenței corpului profesoral din Brașov cu censurarea acestui manual, s'a esprimat elogios asupra ei și a recomandat'o, ca lucrare originală, sĕ fie ajutorat din fondul „Coresi“. Manualul e destinat în prima linie pentru clasa VIII-a gimnasiului, el ofere înse lectură plăcută tuturor, carĭ se îndeletnicesc cu filosofia.

ULTIME SCIRI.

Viena, 1 Octomvrie. In decursul tratărilor asupra pactului, s'au ivit *greutățĭ fórte marĭ*. Se póte afirma, că și de astă-dată tratările nu vor avé succes. Majestatea Sa a primit adĭ mai întâiŭ pe Dr. *Koerber*, apoi pe *Szell*. Din partea ungară se reclamă încheierea tratărilor, căcĭ miniștri trebue sĕ se reintórcă la Budapesta.

Budapesta, 1 Octomvrie. S'a rĕspândit scirea în cercurile politice, că deputații *Visontai* și *Hoch* vor interpela guvernul unguresc în afacerea Evreilor din România.

Belgrad, 1 Octomvrie. Din Albania sosesc scirĭ neliniștitóre. O bandă albanesă a trecut frontiera Serbiei pe la munții Gawor, a atacat mai multe case și au împușcat un țĕran din Medovino. Din *Mitrovitza* se vestesce, că Scheiuli-pașa, care în fruntea trupelor regulate luptă contra Albanesilor, a bătut banda lui Mustafa-aga, apoi a atacat cu tunurĭ satele albanese Kopriv și Brabowits, carĭ au fost aprinse și arse până la pământ.

Londra, 1 Octomvrie. Tribunalul a tras erĭ la rĕspundere pe deputații irlandesĭ *Dufey* și *Roche*, pentru amenințările lor contra guvernului. Dufey, care nu s'a presentat, a fost pedepsit la *2 lunĭ*, și Roche la *4 lunĭ închisóre* și *la muncă silnică*.

Constantinopol, 1 Octomvrie. Probabil, că marele duce *Nicolaevicĭ* va fi însoțit în călĕtoria sa la Constantinopol de contele *Ignatieff*.

Diverse.

Sĕ bem în timpul mesei? Mulțĭ cred că nu e bine sĕ bea în vremea mesei. Dr. Oswald dovedesce înse că se înșélă acei ce cred așa. Un om sănĕtos nu póte înghiți atâtea bucate calde și grase fără sĕ simtă nevoe de a bea, ca sĕ se rĕcorésca. Părerea de astădĭ e înse, că setea acésta nu trebue sĕ ne-o potolim nicĭ cu bere séu vin, nicĭ chiar cu apă. Sĕ aduce în sprijinul ideiĭ, că beuturile recĭ închiagă albumina din mâncare și-ĭ îngreue mistuirea. Nenorocirea e că afirmarea acésta numai dovedită nu e. Sunt dinpotrivă doctorĭ pricepuțĭ și încercațĭ, carĭ spun, că hrana nóstră e prea vîrtósă, precum și că o beutură rece nu strică în vremea mesei, căcĭ sĕ încălzesce repede, rĕcorind stomacul prea încăldit și avênd nevoe de udătură. Décă nu i se dă liquide din afară, e nevoit sĕ le ia din alte părțĭ ale trupului (prin sânge) și din acéstă pricină sĕ înțelege starea de neplăcere, ce ne apucă, décă mâncăm fără sĕ bem.

Sosițĭ în Brașov.

Pe diua de 1 Octomvrie 1902.

H. Pomul verde: Dr. Urechiă, Sinaia Potelan, Viena; Dr. T. David, capelan militar, Brașov; Borbely, S. Sângeorgiu, Botezan, Tohanulvechiŭ; Pruschnak. Marburg; Révai, Havas, Dr. Debreczeni, S. Sângeorgiu, Scherl, Budapesta

H. Europa: Weiss, Dr. Vraciu, medic militar, Budapesta; Baron Nugent, Brașov; Kruschewski, Hanan; Grünspan, Vespremi, Galațĭ; Sirhaine, Birstall; Hausert, Koln; Kuhlke, Dresda; Tauss, Predeal; Niculescu, Craiova; Marchisul Pallavicini, Ghimbav; Silvester, S. Sângeorgiu; Hellwig, C. Sereda; Kálnoky, Clușiŭ; Grümberger, Viena; Schuster, Baden; Gronemann, Viena; Hollaky, Kalnoky. Clușiŭ.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Dela „Tipografia A. Mureşianu" din Braşov,

se pot procura următórele cărţi:

(La cărţile aici înşirate este a se mai adauge pe lângă portul postal arĕtat, încă 25 banî pentru recomandaţie.)

Cărţî pentru comercianţî şi funcţionarî de bancă:

Introducere în contabilitate şi contabilitatea în partidă simplă, de I. C. Panţu. O carte bună pentru a învĕţa cu uşurinţă contabilitatea. Paginî I—VIII + 213. Preţul 2 cor. (+ 20 b. p.)

„Curs complet de corespondenţa comercială" de *I. C. Panţu.* Conţine modele de circulare, scrisorî de informaţiunî, recomandaţiunî şi acreditive; scrisorî în comerciul cu mărfurî, comisiune şi espediţiune; cestiunî cambiale, afacerî cu efecte, monede, cupóne etc. Preţul 3 cor. 20 b. (+ 20 b. p.)

Al doilea capitol din contabilitatea duplă, de *I. C. Panţu.* Acéstă broşură conţine: *afacerile de credit cambial şi afacerile de bancă.* Preţul broş. 2 coróne (+ 10 banî porto).

Un capitol din Contabilitatea duplă de *I. C. Panţu.* Tractéză principiile contabilităţiî duple ilustrate cu diferite esemple. Preţul 1 cor. (+ 10 b. p.)

Procent, Promil, Interese şi Teoria conturilor curente de *I. C. Panţu.* Arată calcularea intereselor pe anî, pe lunî şi pe ¢ile într'un mod practic; sunt mai multe esemple esplicate amĕnunţit. Preţul 80 b. (+ 10 b. porto.)

„Bucătăresa naţională", carte de bucate a bucătăriei române, francese, germane şi ungare. Felul bucatelor sunt înşirate tóte în ordine alfabetică după numele lor. Limbagiul e uşor. Costă numai cor. 1·60 (plus 40 banî porto.)

Cursul la bursa din Viena.

Din 30 Septemvrie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	119 40
Renta de corone ung. 4%	97 90
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	—.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	—.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	—.—
Bonurî rurale ungare 4%	—.—
Bonurî rurale croate-slavone	98 85
Impr. ung. cu premii	98.—
Losurî pentru reg. Tisei şi Seghedin	205 —
Renta de argint austr.	100.65
Renta de hârtie austr.	100.55
Renta de aur austr.	120.60
Losurî din 1860.	150.75
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	15 90
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	723.50
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	681.50
Napoleondorî	19 04
Mărcî imperiale germane	117.02½
London vista	239.37½
Paris vista	95 40
Rente austr. 4% de corone	99 90
Note italiene	94 80

Cursul pieţei Braşov.

Din 1 Octomvrie n. 1902.

	Cump.	Vĕnd.
Bancnot rom.	18.90	18.94
Argint român.	18.80	18.88
Napoleond'orî.	19.04	19.07
Galbenî	11.20	10.30
Ruble Rusescî	2 54	—.—
Mărcî germane	117.25	—.—
Lire turcescî	21.40	21.50
Scris fonc. Albina 5%	101.—	102.—

1073 - 1901
végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-sa értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a fogarasi kir. járásbiróság 1901 V. II 310/1 számu végzése következtében Dr. Turcu János ügyvéd altal képviselt a fogarasi előlegezési egylet javára vojlai Éva Serbán Borzea s társai ellen 160 kor. s jár. erejéig 1901 évi szeptbr. hó 13 án foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefelül foglalt és 918 kor. becsült következő ingóságok u. m.: lovak, bival, sertés, szekér, gazdasági eszköz, gabona, széna nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a fogarasi kir. jbiróság 1902-ik évi V II. 138/4 számu végzése folytán 160 kor. — fillér tőkekövetelés, ennek 1900-évi Junius hó 21 napjától járó 6% kamatai ⅓% váltódij es eddig összesen 91 kor. 37 fillérben biróilag már megállapitott költségek erejéig vojla község házánál leendő eszközlésére **1902 évi október hó 18 ik napjának delelőtti 9 órája** határidőül kitüzetik, és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§ ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet igérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt fogarason, 1902 évi szeptember hó 25-ik napján.

GYÁRFÁS FERENZ,
kir. bir. vegrehajtó.

(691)1—1.